

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancta Bona virgine. Cap[itulum]. lxxi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse septēbris occurrētibus Fo. ccvij.

spuit illaq̄ cōfusa discessit. Tū fecit eū rex deponi super lectum gladij acutissimis circumseptū: qui quatuor rotis agitabatur: sed orāte sancto gladij sicut fenu facti sunt: t̄ sp̄e ille Jesus permanit. Quo viso miraculo quingēti gentilium crediderunt. Orante quoq; scđ martyre christina t̄ aqua de petra p̄filiū: t̄ ip̄e eos bapti sanit. Satimq; ad regē intravit: quē ille vidēs incolmē quē mēbratiz cōscius putabat: iussit eū hamo p̄ labia suspedi: t̄ ferrū ignitiū acutū auricule ipsius infigi: ut a dextera in sinistram pertrāficeret: altud quoq; ferrū cordi eius immittit t̄ tertium capiti imponit: qđ inde ip̄m v̄sc̄ ad latus sinistrū transfoderet. Et dū hec cōstater sunisiter superasset: iussit eū versis pedibus suospedi: t̄ fumo subterfacto fumigari: deinde cappa pīsc̄ t̄ palmitibus igne succenso sanctum tremari. Et cū in his etiā ille Jesus permanisset: manus eius trūcari: t̄ serris crura secati fecit. Deinde calciamēta ferrea ignita pedibus eius imponit. Et post hec in p̄fundissimā fouē sine aqua factari. Qui oratione facta ab angelo mischaele de fouē educit: t̄ mēbra eius oīa restituitur. Angelus quoq; ip̄m horatus ei dixit: t̄ quicunq; ip̄m in omni necessitate innocaret iuste postulata penitus obtineret: et si iniuste pereret ad penitētiā perueniret. ¶ Post hec pater vocatis magis fecit ei mortiferū in calicēz propinari: sed signo crucis edito: demones de calice ylulantibus evanuerunt: t̄ venenum in aquam conuersum est. Da qua martyr domini magos illos ad ch̄ristum redeentes baptizauit quos rex vna cum filio in carcerem trudi mandauit. Orante nō sancto diabolus in angelum lucis transfiguratus eidem apparuit: quem ille per spiritū cognoscens durius increpauit. Satimq; angelus bonus eidem astigit: et illum fore demonem declarauit: quez niceta ad terram prostrauit: t̄ pedem super collum eius posuit: et quis esset interrogauit. Ille nō dū ciuians dixit se esse spiritū qui adā fecerat ut prenarcaret: t̄ cāim ut fratrem occideret: t̄ populum iudeorum induxerat ut ch̄ristum crucifigeret: veniente quoq; patre maximiano ad carcerem: prosecut̄ niceta demonem in vultu eius dicens ipsum esse deum quē adorabat: et deinde illū in sterquilino alligauit. ¶ Lūz aut̄ pater se in xp̄m crediturū promitteret: si niceta vnum ex multis defuncris sub columna facientibus suscitaret: orante sancto omnes qui fuerant mortui surreverunt. Et cum in genitilitate mortui essent sanctus dñi eos baptizauit: t̄ iterū ut dormirent ac se in paradisum precederet imperauit. Qui omnia dum rex magie ascriberet: t̄ filium iterū fustigari iussisset: veniens regina ip̄m de crudelitate nimia redarguit: mot quoq; seditione suborta populus regē gladij lanceis trucidauit. Niceta nō omnē populuz in fide docuit t̄ baptizauit: ecclesias plures cō-

struxit: t̄ fidem domini multiplicauit. Deinum ad ch̄ristum feliciter migravit die sabbati p̄dī idus septēbris: hora sexta sepultus a christia mis in comedy ciuitate: iuxta corpora aliorum martyrum ibidem pro christo passorum.

¶ De sancta Bona virgine. Cap. lxxi.

Bona ī partibus egypti claruit. Nec apud latinos bona: apd̄ suos egyp̄tios cordimūdavocata regalē generē orta: patre zebul nobilis sarapā: matre ziu: puls̄a facie: sed pulchrior fide: nōdum tamē baptizata: parentibus defunctis: multarum diuisiārum heros: sub cura pp̄inquoū fuit. Quam dum iūnenis nobilissimus in cōsūgū p̄tereret: multas ei pollicēs possessiones: illa osmīno matrimonī ei refutauit: dicēs xp̄m se ab infantia despōfass̄: virginitatemq; suam ei dedicasse. Propter quod a pp̄inquis dū blanditīs et misere pulsara: timens sibi violēter sanctū p̄positū rūperetur: latenter fugam petiit: et ad cēnobium virginū se contulit: ac se a lantrice intromitti iūtaris postulauit. Dūq; illa virgine sine abbatisse licētia admittere recusaret. Abbatissa diuina reuelatione premonita: ip̄am intromitti fecit: t̄ petenti habitū religionis tradidit. Requista aīe ab atrinētibus: t̄ inventa dum ipsam inde nullatenus auellere possente: dūcunt abbatissę puellā esse gentilem: ut eam talī occasione repelleret. Illa aut̄ hoc confitēs: sed baptismū experte a presbytero monasterij baptizat: et xii. annorum sacro sūlcepro vclamine virgo domino consecras. Que in multa perseuerauit sanctitatem: t̄ omni sacre regula discipitne. ¶ Lūz aut̄ vñā ex sororib; habere in sciam predilectam: t̄ illam languentem oīa alie visitarent: sola bona remansit in ecclesia orans deum: vñ quā illam mori cōspicere: sibi in alio sc̄ito coimes fieret. Quod t̄ voce de celo lapsa ei p̄missum est. Tūc bona sororē adiūt: q; cī illud idē prenūclauit: t̄ mot̄ spiritū emisit. Tertiā nocte abbatissa vidit somnū: q; iūnenis splendens pallam ex eius capite auellebat: quam et sc̄rito absōdebat. Et querēs cur hoc faceret: audiuit bona ab ea eadē die auferendā. Qāne aut̄ dūm abbatissa visionē sororib; retulisset bona p̄sente: audita est vox angelī de celis ipsam ad patriam euocatis. Que continuo in cho ro sororū posita: oībus circum psallentibus et flentibus emisit spiritū p̄sidiū idus septēbris. Cuius corp̄ mot̄ lux de celis clara circūdedit: t̄ ex ipso odor mirabilis refragauit: donec officio completo sepulture traditum est.

¶ De scđ philippo episcopo t̄ mar. Cap. lxxii.